

DE ORDE EN HET WERELDGEBEUREN

Op wat voor manieren kunnen wij openstaan voor informatie van uw kant?
Hoe geeft u dat door?
En hoe kunnen wij vormen van contact, herkenning en communicatie met uw kant,
bij onszelf ontwikkelen en uitbouwen?

28 november 1989. Eerste deel.

Goedenavond.

Ja, op het ogenblik is de Orde voor het grootste deel heel druk bezig, want er is op de wereld ontzettend veel te doen. Als u kijkt wat er sedert de tijd dat wij met de Witte Broederschap op een andere werkwijze hebben gehandeld, allemaal gebeurd is op de wereld, dan zult u moeten toegeven: het is niet voor niets geweest. Wanneer u zich richt op de Orde, houdt u dan rekening met het volgende:

Hebt u een vraag, herhaal deze drie à vier keer in gedachten zeer duidelijk, zodat u het werkelijk voor u ziet staan. Ga dan rustig wat anders doen. Na die ontspanning zal ineens het antwoord in u opwellen. Controleer dat antwoord eventueel op zijn mogelijkheden. Als u dat meerdere keren hebt gedaan dan zult u ook ontdekken dat dezelfde vorm van beïnvloeding normaal overdag of 's nachts ook op kan treden. In dat geval kunt u langzaam maar zeker onderscheiden wat zo'n impuls is en wat uit uzelf voortkomt. U zult nooit zeker kunnen zeggen dat is die en die geest die het mij heeft gezegd, maar dat is ook niet belangrijk. Het enige belangrijke is dat u innerlijk aanvoelt: dit is mij ingegeven. In alle gevallen geldt verder, controleer het op mogelijkheid en waarschijnlijkheid wanneer het iets ingrijpends is. Al is het schijnbaar onbelangrijk: doe het meteen, houdt u er aan. Op deze manier kunt u leren met deze inspiraties om te gaan.

Maar het belangrijkste voor de Orde is op het ogenblik uw uitstraling. Die uitstraling kunt u zelf regelen. Op het ogenblik dat u denkt aan rust, diepe rust, aan vrede, aan geluk wat mij betreft of misschien aan de oplossing van problemen en u doet dit met een innerlijke overtuiging dat er krachten zijn die u helpen, dan wordt u niet alleen zelf geholpen maar dan straalt u ook iets uit waardoor uw energie opgenomen wordt in het grote geheel. En dan is uw probleem niet alleen maar uw eigen probleem, het is een probleem wat in de wereld bestaat en opgelost wordt. Op deze manier kun je ontzettend veel doen en gezamenlijk veel mediteren bij voorbeeld. Mediteer nooit zeer algemeen, zoek het liever in rust, vrede, dat soort dingen. Dus gewoon de gevoelswereld, de rationele wereld in rust, in vrede, in eenheid. Op het ogenblik dat je dat doet draag je bij voor een zeer groot krachtveld dat ook door de Witte Broederschap op een andere manier wordt opgewekt en dan breng je daar een menselijk element in. En dat wil zeggen dat menselijke beïnvloeding daardoor gemakkelijker is geworden, maar om u een recept te geven..... elk mens is anders. Soms weet je innerlijk wat juist is, dat is dan belangrijk, maar je moet niet elke dag zitten kijken: wat zal de Orde voor mij doen of niet doen. U hebt een probleem, leg het voor. Er zal voor worden gezorgd voor zover dit mogelijk is en aanvaardbaar is aan onze zijde, of er iets aan gedaan wordt. Want u behoort tot deze groep en wij kennen u al wat langer, dus u bent eigenlijk afgestemd op ons. En dat houdt in dat wij afgestemd zijn op u.

Er is dus een wisselwerking. Maar het is geen tijd om wonderen te doen. U kunt misschien binnenkort over water lopen, maar dan wel omdat er strenge vorst is geweest. Maar u kunt wel veel dingen verdragen, tot stand brengen, die eigenlijk verder gaan dan wat u van uzelf had vermoed. Verder gaan dan uzelf doet, allemaal. En daar krijgt u dan die extra kracht en dat extra inzicht, reserve, kortom de oplossing. Sommige zullen helderziend of helderhorend zijn, ze zullen zien of ze zullen horen. Anderen hebben dromen. Wanneer een droom sterk bij u blijft hangen, schrijf het een keer op. Dan is het een symboolvorm. Wanneer het zich drie keer herhaalt, heeft het direct te maken met wat voor u op dit ogenblik als het ware erg belangrijk

is. Dus op die manier wordt u ook geholpen. En weer anderen denken dat ze totaal ongevoelig zijn, maar die krijgen ineens een instincthandeling die eigenlijk schijnbaar niets met het geval te maken heeft. Laat ik het eenvoudig zeggen. Er valt een groot stuk metaal van een gebouw af. U kunt het niet zien, normaal zou u doorlopen, maar u krijgt opeens zo'n jeuk en u moet even krabben. Dan valt het net neer en u staat er buiten.

Dergelijke impulsen komen dus ook veel voor. De moeilijkheid met de wereld van het paranormale is eigenlijk dat de mensen de dingen expliciet menselijk verwachten. En de wereld van de geest is niet de wereld van de mens. Zeker, we hebben veel gemeen. Onze wereld is anders dan de uwe. De mogelijkheden en krachten liggen anders. U kunt eenvoudig niet stoffelijk oordelen of u een stoffelijke voorstelling maken van geestelijke processen welke plaats vinden. Het enige wat we kunnen doen is u in enkele gevallen gelijkenissen voor-schotelen.

Een medium, dat is eigenlijk een soort orgel dat we maken van de hersenen door het indrukken van de juiste knoppen op het juiste ogenblik en in de juiste associaties. En uit de juiste associaties vormt zich dan hetgene wat we hadden willen zeggen. Drukken we een keer mis dan vullen we de zin aan en we maken er een herhaling van, zodat we toch terecht komen op wat we bedoelen. Dat zijn dingen die klinken allemaal zo erg logisch, maar u begrijpt wel dat in hersenen geen orgel zit. Er is alleen een samenwerking zeg maar tussen bepaalde centra van de grote hersenen en de hersenschors van de grote hersenstam. Wanneer je in die stam bepaalde contacten kunt leggen, in feite al die centra beïnvloeden, dan kun je daarmee werken. Als je dat allemaal moet gaan uitleggen dan zeggen ze welke zenuwen en hoe dit en hoe dat en dat weten we zelf eigenlijk ook niet. U fietst, weet u hoe u uw evenwicht houdt? Nee, je doet het automatisch. Zo gaat het bij ons ook. Ik geloof daarom ook dat het erg verstandig is, tenzij u vragen hebt, om het onderwerp nu te beëindigen, want er is zo ontzettend weinig over te zeggen. Hebt u vragen?

Vraag: Ja, ik heb wel een vraag, maar niet over dit onderwerp. Er is uit een uitvinding hier in Nederland gebleken dat een mens eigenlijk bijna geen hersens nodig heeft. Is dat van uw kant te verklaren?

Antwoord: Ja, ik zou haast zeggen, gezien het gedrag van de mensen zo lijkt het me zeer waarschijnlijk. Maar deze hatelijkheid terzijde schuivend, het beeld van de hersenen wat u nodig hebt is datgene wat het automatisme regelt. Een deel van die functie kan zelfs door de streng langs de ruggegraat worden overgenomen, gedupliceerd. Wat je eigenlijk aan hersens nodig hebt om te leven is betrekkelijk weinig. Verder, als we kijken naar de hersenhelften, daar bestaat die bekende kruising, dus dat weet u, nou ja dat blijkt ook te zijn allerlei dingen waarvan je het eigenlijk wel zonder mee kunt. Maar als je bijvoorbeeld de frontale hersenlob wegneemt ontstaat er een wegvallen van wat men noemt het instinctief gedrag, de normen van het fatsoen, noem maar op, ook het gevoelsleven valt dan voor een groot gedeelte weg. Het wordt aanmerkelijk armer. Een groot gedeelte van een hersenhelft wegnemen en er blijft dan nog net een herinneringssprankje over en u kunt dus nog steeds spreken zoals vroeger. Als u vroeger nooit nadacht heeft terwijl u sprak, zal het verschil niemand opvallen.

Het is dus zo dat je voor de naar buiten gerichte persona kunt volstaan met ongeveer een vijfde van het hersenweefsel, dat je nu hebt. Wanneer je dan verder kijkt naar de coalitie-mogelijkheden die er zijn, de uitwisselingsmogelijkheden tussen de centra en zo, dan blijkt dat je met de helft van de hersenmassa in staat bent om zelfs redelijk creatief te zijn. Maar als je werkelijk een voortdurend leergedrag vertoont, dan neem je een steeds groter gedeelte van je hersenen in gebruik en dan, door het wegvallen van een groot aantal centra die normalerwijze niet geactiveerd zijn en die nu een enorme inhoud en combinatie-inhoud hebben, verandert de persoonlijkheid wel. Dus, je zou kunnen zeggen dat de gemiddelde mens met een gemiddeld menselijk gedrag geen grote veranderingen zou vertonen, behalve in zijn gevoelsleven, wanneer de hersenmassa tot één vijfde zou zijn teruggebracht.

Vraag: Geldt dit ook voor de mensen die heel jong grote gedeelten van hun hersenen zouden moeten missen? Ik denk nu bij voorbeeld aan mensen met een waterhoofd, dat behandeld is en dus de herseninhoud behandeld is.

Antwoord: Ja, dat is natuurlijk een andere kwestie, want je hebt een leergedrag en dat leergedrag is een combinatie van gevoelens en ervaringen. En wanneer daar factoren zijn weggevallen dan zal er dus een moeilijker leergedrag of een moeilijker beheersbaarheid optreden en dan zullen we dat zien als een veranderde karakteristiek van de mens. Dan is er dus iets wat beneden de menselijke norm blijft en dat kan afwijkingen van gedrag veroorzaken. Zelfs dan is soms aanpassing mogelijk, maar die aanpassing is veel moeilijker en de reactiemogelijkheid veel kleiner. Vaak óf onbeheerste gevoelens óf gevoelszwakte. Allemaal punten die kunnen optreden.

Reactie: Bedankt.

Antwoord: Het is nogal veel om over te praten.

Vraag: Mijn vraag is: wanneer wordt het weer wat rustiger in de wereld?

Antwoord: Vóór de mensen een beetje meer samenwerking gaan tonen, dan moeten we toch wel wachten tot 1993, dan komt de zaak pas goed aan het rollen. Dus als u denkt in de geest, van alles kan en alles blijft zoals het is, dan moet u toch nog wel een honderd jaar wachten, vrees ik.

Vraag: Houdt dat in dat het naar elkaar toe groeien van Oost en West een schijnrust is? De wereldpolitiek is al een stuk rustiger dan een paar decennia geleden.

Antwoord: Dat is niet volledig juist. Hun problemen zijn voor een groot deel van het politiek naar het economisch vlak verschoven. Maar ze zijn nog net zo groot als vroeger. En de mensen die denken dat ze met een politieke overwinning de economie op poten kunnen zetten, die zullen wel gauw ontdekken dat ze zich vergissen. En die worden dan ook weer woedend.

Vraag: Blijft het daar dan bij?

Antwoord: Daar blijft het dan wel even bij. Onthoudt één ding. Als je iets goeds op wilt bouwen moet je eerst allerlei wrakke dingen slopen en u zit in feite in een tijd dat het slopen is en nog niet bouwen.

Vraag: En krijgen wij niet veel moeilijkheden met allochtonen wat hier naar Nederland komt?

Antwoord: Dat zal wel loslopen. We zitten ook hier weer met een grote verandering die zich hierbij nog onbemerkt, - men is door Duitsland, Rusland Polen en Tsjecho-Slowakije overweldigd de laatste tijd - voltrekt. Maar u moet zich wel realiseren dat zelfs de Palestijnen bezig zijn om hun tactiek te veranderen en dat ze bijvoorbeeld die terreurdaden willen voorkomen. Dat ze alles doen om dat af te remmen. Daarnaast, zij het voor de achterban een beetje vermomd, proberen zij contacten te leggen, zelfs met Israël. En wanneer wij kijken wat zich op het ogenblik afspeelt in Ethiopië, Eritrea geloof ik dat men zegt, dan moeten we ons ook weer realiseren dat wat zich daar afspeelt niet alleen maar een ramp is. Het is gewoon het herwinnen van het evenwicht en dat kan pas herwonnen worden wanneer de mensen in opstand gaan komen tegen degenen die verandering willen voorkomen. Datzelfde speelt zich af in Zuid-Afrika. Ook daar zult u dergelijke problemen in toenemende mate zien. Mensen die het willen houden zoals het is en mensen die het willen veranderen. Daarnaast een grote hoeveelheid mensen die denken dat ze het nu bereikt hebben en dan tot de conclusie komen dat alleen het bereiken een naam is, maar dat ze het zelf waar moeten maken. Er zijn dus op het ogenblik ontzettend veel dingen gaande.

Wat u ook waarschijnlijk niet weet, nou ja, het kan ook binnenkort wel naar buiten komen, is dat er op het ogenblik een grote paleisrevolutie gaande is in China. En dat die paleisrevolutie indirect de orthodoxie van het Maoïsme aantast. Dat betekent ook niet dat China opeens verandert, het betekent wel dat men probeert zich op een andere manier aan te passen bij feitelijke problemen en niet alleen bij ideologische problemen. En zo kun je de hele wereld overgaan, zelfs in de Verenigde Staten speelt zich zoiets af. En als u in de buurt wilt blijven, nou kijk dan maar even naar Margaret Thatcher. Ik gun het het mens eigenlijk niet dat ze veel moeilijkheden krijgt, maar ik gun het Engeland wel dat ze geen Margeret Thatcher krijgt. Ook dat duurt nog even. Maar al die dingen zijn veranderingen, maar de mensen moeten het zélf doen! Pas wanneer je ontdekt dat je in samenwerking met anderen zélf iets tot stand kunt

brengen en dat je niet van anderen kunt eisen dat zij het doen, dan kom je verder. En als ze zien dat je met eisen alleen niet verder komt: dan krijg je chaos, krijg je moeilijkheden. En die heb ik u op deze vraag voorspeld.

Vraag: Hoe kun je je eigen energie opvoeren, zodat, al ben je moe, je toch nog door kunt geven aan anderen? Als ik nu moe ben dan is de puf op en kan ik op die momenten niet openstaan om nog wat energie door te geven aan anderen.

Antwoord: Gezien uw eigenlijke geestelijke instelling, houden we rekening met het feit dat u dus een groot aantal mogelijkheden hebt om energieën af te tappen. U kunt ze gemakkelijk krijgen. Om dat te kunnen doen, moet u zelf ontspannen zijn. Ik zou zeggen gebruikt u de eenvoudigste yoga ademhaling, u weet wel: inademing vasthouden en in dubbel langzaam uitademen. Doe dat een paar keer, ontspan u zo heel rustig, denk nergens aan en dan kunt u weer aan de slag gaan. Maar u zult altijd ontspanningstijd nodig hebben om uzelf op te laden. En dan zult u ontdekken dat u aanmerkelijk meer kunt doen dan anders. Dat u ook veel beter aanvoelt en begrijpt dan normaal. Maar dat isolement heb je even nodig.

.... Door elkaar gestelde vragen, niet te verstaan, iets over meridianen.....

Antwoord: De meridianen zijn krachtlijnen zoals u weet, deze kennen wel een kruising-systeem en dat ligt in de tors, niet in de hersenen. Dat impliceert dat we het hier in feite hebben over zenuwreactiebanen en wanneer u kijkt naar het zenuwstelsel, kunt u die kruising wél constateren. Kijkt u naar die krachtmeridianen dan blijkt dat iets dergelijks wél bestaat tussen hart en maag ongeveer, maar dat het verder eigenlijk allemaal lijnen zijn die op het hart aanspelen. Dat kruising daar dus alleen plaats vindt.

Vraag: Ik heb gehoord dat Gorbatsjof nog hoogstens vijf jaar aanblijft en dan vermoord wordt. Is dat zo?

Antwoord: Nou, vermoord worden dat zit er nog niet in. Gorbatsjof zal waarschijnlijk na anderhalf à twee jaar moeilijkheden krijgen en die moeilijkheden zal hij proberen op te lossen door een groot gedeelte van de aansprakelijkheden en verantwoordelijkheden over te dragen aan een kleine gemeenschap van toch wel progressieve Russen. Toch allemaal wel communisten moet ik erbij zeggen. Maar ja, communisme is in feite het christendom wat Marx gepredikt heeft.

Er is een verschil tussen omdat Marx uit is gegaan van de problemen van een industriestaat. En hij heeft geprobeerd daar die samenwerking, solidariteit heet dat dan, maar het is ook een vorm van naastenliefde in feite, zodanig te projecteren dat iedereen aan zijn trekken komt, zonder dat iemand ooit teveel kan krijgen ten koste van een ander. En dat is eigenlijk dank zij Lenin met de Bolsjwici heel snel veranderd. Omdat die het systeem wilde toepassen in een landbouwstaat, die nog tamelijk onderontwikkeld was ook en dus niet in staat waren om die homogeniteit van de arbeiders op de werkersklasse tot stand te brengen die nodig was.

Daardoor hebben ze weer kasten en standen geschapen. En dat is hun ondergang geweest. Als je dus zegt wat is het verschil, dan zou ik zeggen ja, Jezus spreekt vanuit de Vader. Bij hem is God het centrale punt. Waaruit al het andere voortvloeit en dat is ook de kracht omdat die kracht behouden blijft in een ieder die leeft volgens de regels van Jezus.

Marx echter is geconfronteerd met een priesterkaste die toch eigenlijk meer op macht uit was dan op wat anders. Niet die eenvoudige priesters, die zijn vaak eerlijk, maar de hogere priesters dat zijn, ik zou haast zeggen diplomatieke oplichters die hun eigen ongeloof of de nieuwe geloofsopenbaring plegen te manifesteren. En daardoor hun eigen macht en winst groter maakten.

Dus hij verzette zich tegen God en waar God wegvalt, daar blijft het Godsprincipe bestaan, maar er zit niet meer de emotionele relatie met het universum, met de kosmos. Bij Marx is de enige relatie: de toekomst van onze kinderen. Met andere woorden een fatum morgani wat steeds weg blijft wijken zodat je het nooit helemaal kunt bereiken. Terwijl de hemel een innerlijke toestand is, die je soms tijdens je leven al gedurende enkele ogenblikken kunt beleven. En dat is geloof ik het grote verschil tussen beiden, maar dat ze uitgaan van de verantwoordelijkheid van de mens voor zijn medemens, dat ze uitgaan van de solidariteit of naastenliefde en hoe je andere bijstaat waar je kunt, dat hebben ze gemeen.

Vraag: In welke sfeer is Stalin eigenlijk terecht gekomen?

Zit hij nog altijd in de duisternis?

Antwoord: Hij zit gevangen in zijn eigen waanzin, dat is het ergste wat je kan overkomen. Dan denk je dat je de grootste bent en dan blijkt dat je de minste bent. Daarom verwerp je al het andere, maar werk je gelijktijdig aan de grootheidswaan. De enige zekerheid is dat je met je bestaan en met je bewustzijn iets goeds hebt gedaan. Dat is een voortdurende wip eigenlijk waar je op zit, zonder dat je ooit tot rust komt en dat is een heel vervelende toestand. Jullie zouden zeggen: als je naar beneden toe rekent, de tweede of de derde sfeer.

Ja, dan ziet u, iedereen wil graag een onderwerp. Dan komen de vragen, de vragen regenen. Had er nog iemand een vraag?

Vraag: Ja, over die jonge vrouw die door een medische fout bij de bevalling van haar eerste kind in coma is geraakt en die toestand duurt nu al 15 jaar. Ik zou graag willen weten, wat is daarachter en mag je dit leven beëindigen of niet?

Antwoord: Ja, dit geval ligt een beetje moeilijk. Er is een fout van de medische praktijk bij terecht gekomen. Dus de basis is een medische fout, gepaard gaande met een grote emotionele schok waardoor we dus een poging krijgen om zich te isoleren. Je komt dan terecht in een droomleven en dat droomleven vervangt voor een groot gedeelte de werkelijkheid, omdat het toch weer delen van de werkelijkheid steeds bij zich betreft. Wanneer je met een dergelijk geval zit en het duurt zoveel jaren dan is de enige reële benadering deze: een dergelijk leven hoef je niet kunstmatig in stand te houden. Je mag dus de hulpmiddelen uitschakelen. Wanneer je de voeding terugtrekt, dan zou ik toch proberen om nog een paar keer zeer waarschijnlijk met een elektrische schok van enige intensiteit te proberen om terugkeer naar deze wereld mogelijk te maken. Als ze dat gedaan hebben, dan is er verder niets aan te doen. We moeten in dergelijke gevallen namelijk naar het volgende kijken.

Een leven daadwerkelijk beëindigen, kan alleen dan getolereerd worden als er geen verdere levensverwachting aanwezig is, dus alleen lijden, en dan alleen wanneer de patiënt zelf hierom vraagt. Maar passieve euthanasie is iets anders. Als het ware bepaalde organen niet vervangen, etcetera, etcetera, dus niet aansluiten of afsluiten. Het lichaam kan dan zijn natuurlijke dood sterven en voor de geest is dit proces normaal. Zij leeft in een droomwereld en in elementen van de stoffelijke werkelijkheid, waar ook bepaalde delen van de geestelijke werkelijkheid, personen dus die al dood zijn, een rol spelen. En waarin zij zichzelf niet ongelukkig gevoelt.

Vraag: Wordt die geest niet door dat lichaam vastgehouden?

Antwoord: Dat is inderdaad het geval.

Vraag: Heeft dat zin?

Antwoord: Voor mij niet, maar ik ben een geest, ik leef niet in de stof. En waardering voor het menselijk leven is een andere dan de uwe. En ik geloof dat je als mens werkelijk moet kijken: wat betekent het voor anderen. Pas wanneer je het geheel kunt overzien kun je zeggen welke richting je uitgaat. Maar een leven beëindigen zonder meer, kan niet. Alleen wanneer de persoon zelf dit wenst. En de zekerheid bestaat dat alleen lijden voor die persoon en voor anderen voorkomen wordt.

Reactie: Dan moet je eigenlijk een papiertje op zak hebben dat je in geval van langdurige coma je dit leven beëindigt wenst te zien.

Antwoord: Dat lijkt me heel verstandig. En ik geloof dat het dan verstandig is om het niet op een papiertje bij je te dragen, maar het dus ook nog notarieel te laten vastleggen. Zodat het ergens wettig bevestigd is dat dit je nalatenschap of een codicil is, waarmee je dus, in een bepaalde toestand weigert om behandeling te aanvaarden, onder die en die condities. Het is namelijk iets wat wel meer voorkomt.

Reactie: Nu wil haar man haar in huis halen. Als zij daar sterft, krijgt hij de schuld natuurlijk.

Antwoord: Ik denk dat de wetgeving in Nederland uitgaat van een christelijke rechtvaardigheid, die in feite een onrechtvaardigheid is op grond van geloofsartikelen die niet allen

delen. Wanneer ieder naar datgene wat hij zegt te geloven of innerlijk gelooft zou handelen, zou de maatschappij heel anders zijn. Maar geloven is bij de meeste mensen een rechtvaardiging van hun pretenties, waardoor ze anderen hun wil kunnen opleggen. Dat is natuurlijk iets onaanvaardbaars.

Als u het niet erg vindt, dat ik even een andere kant uit ga een beetje. Wanneer je met al die problemen zit dan is dat voor een groot gedeelte te danken aan de overschatting van het menselijke leven. Het menselijke leven is een fase van het bestaan, niet de totaliteit. Het menselijke leven is niet iets dat bepaalt hoe je in een eeuwigheid eventueel gelukkig of ongelukkig moet voortleven. Het menselijke leven is in feite niet veel meer dan het verpoppingsstadium waarin de rups van eens, nu een vlinder wordt en leert vliegen en in de zon te dansen. En als je op die manier gaat kijken naar het menselijk bestaan en ook naar de menselijke problemen, dan zie je dat het eigenlijk niet zo belangrijk is. Het is voor jou belangrijk, natuurlijk omdat je een bepaalde ik-voorstelling hebt en koestert op het ogenblik, maar je Ik is meer dan dat.

Je kunt zeggen dat die wereld geregeld moet zijn. Natuurlijk. Waar mensen zijn moet men onderlinge afspraken maken. Maar die afspraken zijn eigenlijk onbelangrijk. Ze zijn het hulpmiddel waardoor men de samenwerking en het onderling begrip mogelijk maakt, ze zijn niet de uitdrukking van een eeuwigheid of van de wil van het eeuwige.

Er zijn meer mensen vermoord in de naam van God dan door het verkeer in de laatste jaren. En als je dan even verder gaat, denk je aan het universeel bestaan. Het is niet de vraag of God buiten ons bestaat. Dat kan niet eens. Het is: wij bestaan in God, of dat wat wij God noemen. Wij bestaan binnen het kader van een bewustzijn, waarin al onze werelden en al onze ontwikkelingen als mogelijkheid zijn uitgedrukt. En wij kiezen die mogelijkheid-paden om te ervaren, te beleven en zó steeds een ander beeld een ander facet van ons Ik te ontwikkelen en te beseffen. En dat is het meest belangrijke, wat je een mens kunt zeggen.

Leven en dood, een hiernamaals en stoffelijk leven zijn geen afzonderlijke waarden. Ze zijn gewoon segmenten van één en dezelfde oneindigheid. Segmenten van datgene wat uiteindelijk terugvalt op wat wij God noemen.

En dan kun je zelfs zó ver gaan dat je zegt: als God een illusie is, dan is alles een illusie.

Als God een werkelijkheid is, dan is datgene wat uit God voortkomt in ons en door ons, werkelijk. Voor God is het alleen maar een deel van zijn Zijn. En stap dan nog één stapje verder. En zeg dan tegen jezelf: datgene wat dus niet beleefd en geuit wordt en verwerkelijkt wordt, is een illusie die je koestert. Maar mijn illusies zullen met mij sterven, maar mijn werkelijkheid en wezen gaan verder, want zij zijn deel van dit geheel. Niet de schermen die ik tijdelijk rond mijzelf opricht om mijzelf als het ware af te zonderen van het geheel waartoe ik toch behoort. En daarmee kun je eigenlijk heel veel van de vraag waar we nu mee bezig zijn, oplossen. Dan kun je gaan begrijpen hoe onbelangrijk het is of deze wereld vergaat. Och, één op de 100 sterren heeft voldoende planeten en één op de 600 sterren op 't ogenblik heeft een levensvatbare planeet. We kunnen dus toch altijd weer incarneren en verder leven. Niet dat ik het u aanraadt, het geestelijke leven is prettiger, maar als u wilt kan dat dus.

Dat is dan wel verschrikkelijk vanuit menselijk standpunt, maar vanuit het bestaansstandpunt is het werkelijk niets. Begrijp dat je werkelijkheid in jezelf ligt, de enige onveranderlijke werkelijkheid waarbij je bestaat, die door alle leren anders geformuleerd wordt, maar die toch zichzelf gelijk blijft. En achter al die denkbeelden, al die illusies schuilt dat éne wat onvergankelijk is - deel zijn van het geheel - waarbij wij ons bewust worden van delen, doch maar al te vaak het geheel vergeten. Er zijn geen wetten en regels gegeven, mensen zeggen dat wel, maar er is een bestaansconditie gegeven. En al het mogelijke is daarom ook vanuit het geheel aanvaardbaar, want het bestaat binnen het geheel, maar het heeft alleen zin omdat het in zijn vorm altijd weer vergaat, maar in zijn bewustzijn en essentie blijft het voor u bestaan. De werkelijke krachten van de kosmos zijn deel van ieder mens, maar je wordt je er zo zelden van bewust. Omdat je niet als mens op dit moment kosmisch bestaat. Je bent wel kosmisch, maar je beseft het niet. Daar waar je beseft een begrenzing vormt, daar wordt de kracht eveneens begrensd. Omdat het aanvaarden van de kracht een verbreking van die begrenzing zou betekenen die gelijktijdig je ik-beeld in stand houdt.

Ik word toch niet vervelend, hé? Als ik zo al die vragen hoor dan denk ik: ja, u bent altijd bezig, maar de geest moet het ons vertellen of God heeft het ons gezegd. Wat kan ik u vertellen wat niet in u bestaat? Ik kan u een formulering geven voor de dingen die in u leven, maar ik kan u niet veranderen. Alleen uw besef kan u veranderen. Ik kan u een ogenblik iets van mijn kracht lenen, maar de werkelijke kracht die u zelf nodig hebt kunt u zelf uit de kosmos altijd opnemen, tenzij u dit voor uzelf, hoe dan ook, beperkt. Of onmogelijk maakt. Ik denk dat dat voor de meeste mensen onaanvaardbaar zal zijn, want het herleidt alles in feite tot jezelf. En toch leef je in een wereld waarin heel veel dingen niet jezelf zijn. Zelfs is je hele bewustzijn opgebouwd op het contrast tussen Ik en niet-ik. Maar ons contrast-denken is alleen maar het aflezen van factoren binnen een geheel. En niet het maken van een scheiding tussen bepaalde zaken, waarvan het ene goed heet en het andere kwaad, het één werkelijk is en het andere fantasie.

Wij zijn allemaal met elkaar verweven. Elke uitvinder die op aarde heeft gewerkt, is een fantast. Hij heeft eerst in zijn gedachten het onmogelijke overwogen voor dat hij ging zoeken naar een mogelijkheid om het toe te passen. En uit de toepassing kwam de ervaring en uit de ervaring kwam hij uiteindelijk uit. Er bestaat geen onomstotelijke wetenschap, er bestaat alleen een tijdelijk weten dat werktuig is om je te kunnen bewijzen in een oceaan van onbepaalde waarde. Er bestaat geen werkelijk recht, laat staan een rechtvaardigheid zoals mensen die menen te mogen omschrijven. Er is het bestaan. Maar onze ervaring van ons bestaan brengt ons ertoe bepaalde regels te geven en gelijktijdig bepaalde rechten te poneren. Beide bestaan niet reëel maar alleen in relatie tot de wereld zoals wij ze zien en beschouwen. Dan komt u misschien zelf tot de conclusie dat uzelf juist door minder krampachtig als het ware te werken en zo veel in u beperkt, veel meer kunt zijn, beseffen, constateren, dan u gemeenlijk doet.

En dan zeg ik niet: mediteer en trek u terug van de wereld, maar ik zeg: vind innerlijk rust en aanvaarding van uzelf, wat het bestaan in zich houdt en kijk dan naar buiten en u zult zien wat er allemaal verandert. Ik zeg u niet vraag God om kracht ofschoon u het mag doen. Het is een suggestief proces wat soms helpt. Weest u bewust dat u deel bent van de kracht en laat die kracht van u uitgaan, dan bent u pas bezig uzelf te zijn. "Ken uzelve" is een mooie spreuk, maar wie kent zichzelf? Zelfs degene die denkt zichzelf te kennen, ziet alleen zijn uiterlijke spiegelbeeld en misschien wat symbolen. Want wat ben je anders dan een deel van het geheel, dat binnen dit geheel zijn waarde ontleent aan het geheel en nimmer aan zichzelf zonder meer. Kijk dit is alles wat ik wilde zeggen. Als u daarna nog vragen hebt of opmerkingen, ga uw gang.

Nou, dan zal ik hiermee afscheid van u nemen, met dank voor uw aandacht. Ik hoop niet dat ik u zwaar beproeft heb met deze uiteenzetting maar mocht dat het geval zijn, stel uzelf dan ook eens op de proef, misschien helpt het. Ik wens u allen hele prettige dagen en een innerlijke verbondenheid met alle krachten van vrede die er op het ogenblik zijn. En een klein beetje ongevoeligheid voor die schijn van tegenstellingen en storingen, die toch binnenkort weer door de wereld werken.

Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

28 november 1989. Tweede deel.

Goedenavond vrienden.

Ja, u weet het. U vraagt en we proberen niet er omheen te draaien.

Wat had u op uw hart?

Lange vraag, waarop het antwoord luidt: zeg dat dadelijk nog maar een keer, als we aan het einde zijn. Dit is nu net zo iets als met Pasen alvast Sinterklaas cadeautjes bestellen. (gelach en opmerkingen).

Vraag: Ik had een vraag over Egypte. Is de wijsheid van de Egyptenaren een wijsheid, die zij zichzelf hebben aangemeten of is dit een wijsheid uit vergane werelden, zoals bij voorbeeld Atlantis? Of een doorgave uit andere werelden?

Antwoord: Ja, dat loopt allemaal een beetje samen. Kijk, Atlantis heeft twee uittochten gekend zoals u weet. De tweede uittocht is onder meer terecht gekomen in het eerste Troje.

Vraag: Waar was het eerste Troje?

Antwoord: Dat was waar het latere Troje ook lag, alleen liggen er vijf lagen tussen. De Atlanten zijn geweest waar het onderste Troje ligt.

Vraag: Welke tijd?

Antwoord: Dat kun je ongeveer schatten op 6000 à 8000 jaar voor Christus. Zij brachten dus al aan kennis mee onder andere chemie, die ineens eigenlijk opleeft in bepaalde steden vooral in Egypte, voordien in Thebe. Die is eigenlijk van hen gekomen. Daarnaast waren ze al metaalbewerkers en de metaalbewerking zult u zien, komt ongeveer een eeuw later in Egypte op gang. Dus wat dat betreft hebben ze bepaalde dingen meegebracht. Daarnaast hebben ze bouwkundige regels meegebracht en een aantal handelsbegrippen. En je zou kunnen zeggen dus, de Atlanten hebben zeker voor het priesterdom, wat uiteindelijk de wijsheid toch bewaarde in die tijd, enorme vernieuwingen meegebracht. Egypte zélf valt uiteen zoals u weet in twee delen. Het Arabisch centrum of zeg maar het bovenrijk en daarnaast het benedenrijk of hoe je het noemen wil. De Nubiërs in zichzelf hadden ook weer, ten dele door de Atlanten gestimuleerd, voor een deel zelfs nog oude overleveringen, daar waren de Muische overleveringen bij. Die hadden dus al een bepaalde magische kennis en structuur. Die wordt ook later, vooral wanneer die kronen samen komen in Egypte, dus overgenomen.

Er is in het begin een tijd dat de priesters van de Nubische goden op bezoek komen in de grote tempels van het benedenrijk. In die tijd wordt onder andere veel over hypnose en dergelijke overgeleverd en bijvoorbeeld de medische kennis die men daar heeft is in het begin zeer simplistisch. Hoofdzakelijk Egyptisch en dat is weer te begrijpen omdat Egypte dus ontstaan is door een aantal krijgers en de verwondingen die daar bij voorkomen die moeten ook een klein beetje genezen worden, vooral als ze voor een aantal mensen zijn. Die hebben daar dus een groot aantal stadsrijkjes gehad die langzaam maar zeker zijn samengesmolten onder de kroon van de farao. Dan krijgen we daar nog de Phoenicische invloeden bij. Zij brengen allerlei invloeden mee onder andere uit oorden van Italië, uit Tibet en ook deze zeevaarders brengen allerlei kennis mee, ook nogal wat Oosterse kennis. Dat is ook weer erg leuk, maar dan zitten we al weer wat dichter bij de tijd, ongeveer 3500 jaar geleden is er namelijk een tamelijk regelmatige verbinding met onder meer India en indirect ook met China. Er worden allerlei producten geïmporteerd, maar daarnaast ook kennis. Een deel van de kennis voor aarde-werkvervaardiging kon men voor een deel ook in Griekenland aantreffen en heeft dus een zuiver oosterse oorsprong. Dus als je het allemaal bij elkaar pakt dan zeg je, het is een grote reeks van verschillende invloeden, maar die invloeden zijn praktisch niet buitenaards. Er zijn wel wat invloeden bij maar..... je kunt een laag technisch ontwikkeld geheel hebben, het is een landbouwrrijk. Techniek is er eigenlijk maar heel weinig. Wanneer je daar komt met technische kennis, dat kan toch niet verwerkt worden. Het enige wat je zou kunnen zeggen is dat de priesters van Anubus (Anubis? Red.) wel wat opgestoken hebben van ruimtereizigers. Maar dat is niet veel geweest.

Vraag: Horen de piramides daar ook bij?

Antwoord: Daar horen de piramides niet bij. De piramides namelijk zijn het resultaat van heel oude overleveringen. In alle oude beschavingen hoort u dat de Goden op de bergtoppen wonen, dat herinnert u zich misschien. Daardoor worden tempels gebouwd die bergvormen hebben. Dat ziet u onder andere in vroeg Babylon en Oer-oeroek. Het zijn geen zuivere piramiden, maar het zijn ofwel getrapte gebouwen, of in feite torens die aan de basis breder zijn en waar omheenwel een weg loopt. Meestal zijn ze vierhoekig. Heel vaak heeft men in die namaakbergen nog een aantal afzonderlijke tempels, gewijd aan verschillende goden zodat hun rangorde ook nog eens geopenbaard wordt. Laten we het zó zeggen: in Babylon was de toptempel van Bell, de derde vanaf beneden was van Aboe, de god van de wijsheid. Helemaal beneden zat ook nog een godin en die had het huiselijk leven onder haar hoede, dat kennelijk niet zo hoog werd geschat als het gewelf van de zonnegod.

Daar is oorspronkelijk die piramidegedachte uit ontstaan. Er is een tijd geweest dat men ook nog invertie piramiden heeft gebouwd, dus naar beneden toe, maar dat men de vorm heeft bijgehouden. Op dat ogenblik was de vierhoekige piramide al in de mode. De driehoekige piramide komen we praktisch niet tegen hier, ofschoon er in de Nippische landen bijvoorbeeld wel enkele zijn geweest die driehoekig werden gebouwd maar die later werden vervangen door stenen ronde gebouwen, die eigenlijk weer afgeleid waren van de manier waarop ze hun kralen en hutten bouwden in die tijd. Die vorige piramiden waren van hout.

Vraag: De maten en de verhoudingen van die piramiden berust op toeval?

Antwoord: Nee, ze berusten niet op toeval, maar op berekening. Deze berekening was weer die van goddelijke waarde. Vergeet niet dat getallen in de Oudheid altijd heel erg belangrijk zijn geweest. Getallen waren magische dingen en zelfs wanneer u gaat kijken bijvoorbeeld naar het Hebreeuws dan komt u met verbazing tot de ontdekking dat letters soms verwisselbaar zijn met getallen. Niet allemaal maar er zijn een aantal letters die getallen betekenen, wanneer ze in een bepaalde samenhang voorkomen. Het alleroudste dat we weten zijn de berekeningen die we hebben gemaakt ten aanzien van de gang van de sterren. De sterrenwielarij is namelijk op het ogenblik bijna 10.000 jaar oud en de meer westerse vorm van astronomie en astrologie die is ongeveer 6000 jaar oud.

Hierbij werden berekeningen gemaakt en bij die berekeningen ontdekte men dat in het hemelschrift een bepaalde herhalingsfactor zat. U weet misschien wat hemelschrift is, of niet?

Wel, het is zo. U hebt een aantal sterren op vaste plaatsen, je hebt planeten die dwalen en daardoor een andere combinatie kunnen vormen, maar je hebt bovendien de helling van de aardas, waardoor dus de rand en het randschrift ook nog trage veranderingen ondergaat. Om nu precies te kunnen berekenen wanneer een stand gunstig was of wanneer de goden zich zouden openbaren, moest je wat weten over de gang van de planeten en je moest ook iets weten over het tempo waarin bepaalde sterren of sterren-combinaties aan de rand, aan de horizon dus, voor zouden komen. Men beschouwde dit als schrift, men had er nieuwe lettertekens voor. Dat is nog in Babylon en in Nineve is dat nog geweest en zelfs Salomon heeft er ook nog mee gewerkt. Maar die was ook niet zo heilig als ze wel eens dachten, die deed ook aan allerlei heidense gebruiken. Zelfs aan een heidense koningin als hij tijd had. Ja, dat mag ik toch zeggen? Hij had voor elke dag van het jaar een vrouw, maar je wilt toch wel eens afwisseling, hé?

Dat hemelschrift vergt dus berekeningen en daar zijn de eerste formules door ontstaan. Bij deze formules kom je dus aan een vast herhalingsgetal en dat is het basisgetal. Het basisgetal is vreemd genoeg volledig verwerkt in de basislijn van de piramide. De oriëntatie van de piramide was ook op de hemel gericht en werd dus niet op windrichtingen, zoals men wel eens denkt, georiënteerd maar in feite op het punt waar op bepaalde ogenblikken bepaalde sterren op de zon zouden te zien zijn en zo dus het veld van krachten zo goed mogelijk zou worden ontdekt....

En dan komen we al langzaam maar zeker terecht bij de piramiden die u bij Gizeh kunt zien. Dan hebben we te maken met piramiden die niet alleen graftempels, maar gelijktijdig inwijdingstempels zijn geweest. Omdat je door de structuur van de piramide bijzondere krachtbundeling kunt krijgen, mits ze juist georiënteerd is. En men had het dus zó uitgerekend dat de koning het brandpunt van deze krater moest zijn en het reflexpunt of één van de reflexpunten was wel de koninginnekamer en het derde reflexpunt was de zogenaamde onderwereld, de basis, de chaos. Het denkbeeld was dan dat de koning door deze kracht de chaos ordent en gelijktijdig de koningin stimuleert zodat zij de krachten van vruchtbaarheid over de aarde uitspreidt. Voldoende?

Vraag: Houdt dat in dat de meeste piramiden ook maar drie kamers hadden?

Antwoord: Het houdt in dat er drie belangrijke kamers aanwezig waren, maar er zijn een aantal piramiden waarin meer ruimtes zijn ondergebracht en er zijn twee piramiden waarvan mij bekend is dat ze zogenaamde geheime kamers hebben als priesterkamers en deze priesterkamers bestaan over het algemeen buiten de normale gangen en zijn alleen door een geheime toegang te bereiken. Ze zijn in drie hoogten getrapt en lopen dan van ongeveer één derde van de piramide naar beneden. Ze hebben dan heel vaak nog een verbindingskanaal

met de chaos. Dat had te maken met allerlei priesterlijke bezweringen en daar werden ook wel verschillende heilige voorwerpen bewaard.

Vraag: Dat zijn dus waarschijnlijk inwijdingsruimten geweest.

Antwoord: Deze ruimten waren géén inwijdingsruimten en degene die nog ingewijd moest worden wist niet dat ze bestonden. De inwijding vond plaats in wat men de koningskamer noemt en wanneer hij dan naar buiten kwam, werd zijn hergeboorte mede gesymboliseerd doordat hem het geheim werd getoond van deze bijzondere ingang.

Vraag: Kennen ze die nu nog?

Antwoord: Nee, die kennis is verloren gegaan. Het is wel zo dat men de laatste tijd met allerlei stralingen en vormen van licht bezig is geweest en dat men daar inderdaad heeft geconstateerd dat er een aantal holle ruimten zijn, maar hoe ze toegankelijk zijn weet men niet. Aangezien dit een kwestie is van tegenlichten die in beweging moeten worden gesteld, denk ik ook niet dat ze het zo makkelijk zullen kunnen vinden, tenzij ze de piramide afbreken. En daar is iedereen tegen vanuit het standpunt van het toerisme.

Vraag: Die piramiden in Mexico, loopt dat ongeveer gelijk?

Antwoord: Dat is een variant, de bouw van dergelijke piramiden is oud. Wanneer u de priesterlijke beschrijving, zoals door een Egyptenaar gegeven, van de oude stad Atlantis naleest dan zult u vinden dat er een bepaalde tempel was, die eigenlijk aan de top stond. Deze tempel was dus ook zeg maar stoepavormig. Het was dus niet echt een piramide, maar eh, denk aan de Borobudur bijvoorbeeld. Die heeft dus ook al dit terrasvormige naar boven koepel toe.

Dit terrasachtig bouwen is in de Andes wel het gebruik geweest. Daar vindt men nog de bouwwerken die daaraan herinneren. Maar in Mexico hebben we te maken gehad met trekkende groepen en krijgen we weer de bergbouw met dit verschil dat daar niet één, maar in enkele gevallen vier trappen naar het offeraltaar voeren, dat de directe relatie met de zonnegod weer beschenen. In deze piramides zijn meerdere geheime vertrekken en meerdere open vertrekken. De lagere priesters hadden de beschikking over een aantal van deze ruimten, totdat de Azteken die hebben overgebouwd. Dan waren er verder een aantal priesterlijke vertrekken, waar iemand enkel mocht binnenkomen wanneer hij de hoogste priesterlijke inwijding had. En overigens dichter bij de top dan de geheime kamers in de piramides van Egypte. Dat die kamers erin zijn is inderdaad van enkele bekend en ik dacht zelfs wanneer je naar het museum van Mexico gaat, we daar een opengewerkt model kunnen zien waarin een aantal van de priesterkamers zijn afgebeeld met een hogere kamer waarvan men echter niet schijnt te weten dat het een hogere priesterkamer was met bijzondere impedimenten die er werden bewaard, etcetera.

Vraag: Zijn er nog verdere betrekkingen tussen de wijsheden tussen die Egyptenaren en Inca's? Bijvoorbeeld uit China?

Antwoord: Ja, die komen ergens bij elkaar. Heel waarschijnlijk, maar nu moet ik zeggen ik weet het niet 100% zeker, is een deel van de Chinese systematiek van leven en regeren die overigens ook weer is overgenomen van de volken die in de Gobi hebben gewoond vóór het woestijn werd, overgebracht langs de noordelijke landrug naar Amerika, is tot geloof geworden bij bepaalde inheemse stammen daar. Bijvoorbeeld bij de Navau (? Red.) stam onder meer, die ook nog aan die stijl herinnert. Als je dan nog verder naar het zuiden gaat dan ontdekken we daar ineens dat er waarschijnlijk van twee kanten contacten zijn geweest, kennelijk uit Atlantis en later zelfs uit Europa en Noord-Afrika en aan de andere kant waarschijnlijk nog Mongoolse contacten. Die kun je terug vinden in de overleveringen en ik denk dus dat hier twee cultuurvormen op elkaar getrokken zijn. Vermoedelijk is het systeem het priesterlijk systeem geweest dat door de Inca's, die overigens geen stam waren maar in feite edelen die een aantal stammen onder zich hadden, als systeem overgebracht werd naar Mexico. Tot ze door een landverhuizing uit Midden-Amerika werden weggedrongen. En dat systeem is dus datgene wat men voor de hele staat heeft gebruikt. Gelijktijdig zien we dat overleveringen, zowel van de blanke contacten als van de Mongoolse contacten aanwezig zijn totdat de Spanjaarden komen. Eerst denken ze dat de blanken Goden zijn, later ontdekken ze dat het duivels zijn.

Vraag: Hadden ze nou bij die Maya's een bepaalde verering voor de ster Venus?

Antwoord: Venus is de Avondster. Venus werd niet altijd geëerd want soms is Mars een Avondster, en dan vereerden ze die. Het was dus niet astrologisch of astronomisch juist. Maar ze hadden het geloof dat bepaalde Goden en goddelijke krachten op de Avondster woonden. Vandaaruit, door de stralen van die ster, bijzondere krachten of wonderen op aarde kunnen verrichten. Daardoor ontstond deze verering, die overigens door verschillende landen aan verschillende goden werd toegekend. En dat is het eigenaardige: op een gegeven moment heb je dus de krijgsgod die vereerd wordt, maar ergens anders met dezelfde verering heb je juist weer een wijsheids- of een vruchtbaarheidsgod of zelfs een genezende godheid er achter. Heel eigenaardig. Dat was zelfs bij de stammen in Mexico en omgeving onderling verschillend. Ongeacht de staatsgodsdienst. Zelfs in het heidendom in Europa dat nog een hele tijd is blijven bestaan ondanks het christendom.

Ja, u ziet er zijn historisch nog al wat aardige dingen aan de hand geweest. Maar de meeste mensen denken ook dat tegenwoordig de wereld zo beschaafd is. Realiseert u zich dat 1500 voor Christus de eerste tinmijnen in Wales werden geëxploiteerd? Als je er nu over nadenkt, waanzin hé. Weet u dat het eerste gebruik van olie, dat dus aantoonbaar is, plaats vond ongeveer 1200 voor Christus? Dat er wapens uit werden ontwikkeld? En asfalt gebruikt werd als basis voor het zogenaamde Griekse vuurwapen? Ongeveer 400 voor Christus? Als je het nagaat is het eigenlijk een krankzinnige wereld. Als je het allemaal in volgorde wilt zetten! Dan zeg je mijn God, hoe heeft het zo kunnen zijn. De logicus zegt waarschijnlijk hoe kán het zo zijn. En u weet wel hoe een logisch mens is hè? Een logisch mens is die een oorzaak- en gevolgredenering baseert op hetgeen hij denkt te weten en daardoor alles ontkent wat hij te weten zou kunnen komen. Als je je realiseert bijvoorbeeld dat in de Sahara havenplaatsen hebben gelegen, dat was een grote binnenzee. Van de beschaving die in Afrika geweest is, daar weten wij heel weinig van. Dat is de magisch Nubische beschaving geweest toen dus oorspronkelijk en dan moeten we weer denken aan de Moren, die lagen tegen de Emiraten daar aan, die laten de Emiraten weer opkomen, die hadden daar een beschaving, een cultuur en een kennis, dat kun je terug volgen tot 7000 voor Christus. En nog weer 4000 voor Christus begint de woestijnvorming van de Sahara.

Vraag: Hoe komt dat eigenlijk?

Antwoord: Ja, overexploitatie, overbegrazing, overbewerking zou je kunnen zeggen en daarnaast een groot aantal verwoestende oorlogen, waarbij het vuur ook nog al een rol heeft gespeeld. Het resultaat is geweest dat die bosgroei, die erg belangrijk is geweest rond die binnenzee, eigenlijk verdween. Dat betekende weer dat er een enorme verdamping was en geen grond meer die veel water kon vasthouden. Wat betekende dat het peil van de binnenzee aanmerkelijk daalde en uiteindelijk het water ging verzijpelen. Rivieren zijn er nog wel, maar ze lopen voor een groot gedeelte onderaards en dat zijn diepten van 80 tot 100 meter. Maar ze zijn er wel onder de Sahara. Zo, dit was ons historisch overzicht.

Vraag: Mag ik iets vragen over een ander onderwerp. De ODV is als groep gestopt, maar geldt dat voor ook andere groeperingen op dat gebied?

Antwoord: Als je alle groeperingen in de geest neemt waarvan er misschien nog 20 of 30 op aarde werkzaam waren, is ongeveer 90 % voor deze tijd althans opgegaan in streven van de Witte Broederschap. Terwijl de Witte Broederschap zelf haar wijze van beïnvloeding zelfs aanmerkelijk gewijzigd heeft. Ze gaan met allerlei stamgeesten samen.

Vraag: Maar het is dus niet alleen in Nederland dat dus gestopt is, maar op meerdere punten.

Antwoord: We hebben bijvoorbeeld in Rusland gewerkt met een medium, een tijd lang, maar dat doen wij niet meer. Het enige wat wij nog wel vasthouden is een contact met een paragnost die onder andere genezing en telekinese manifesteert en waarmee bepaald onderzoek in Rusland aan de gang kan worden gehouden, het kan erg belangrijk zijn voor bepaalde mentaliteitsveranderingen ook bij de leidende persoonlijkheden. Dat doen we dan wel, maar voor de rest zijn we er gewoon mee gestopt. De lering ligt in zo'n grote mate in het gebeuren zelf dat het zinloos is om ze te gaan geven. We zouden dan terecht komen bij becommentariëren van de veranderingen van de mensheid en die gebeuren in zo'n snel tempo

dat niemand ze toch bij kan houden. Dus kunnen we dat beter niet doen. Door de filosofisch geestelijke achtergrond die de Orde een hele tijd heeft gepropageerd, verankerd is, wordt voor een deel nog bewaard zelfs en is dus een rustpunt geworden in deze tijd voor heel velen en kan dus voor heel veel mensen ook weer door een manier van denken en leven voeren tot een meer verantwoord leven in deze tijd.

Vraag over een verandering van contact tussen de Orde en ons.

Antwoord: In het begin was het aandacht trekken in de eerste plaats, in de tweede plaats achtergronden laten zien, denkbeelden opperen en die denkbeelden van veel verschillende kanten belichten. Dat hebben we een hele tijd gedaan, toen zijn we overgegaan naar een geestelijk meer praktische benadering waarbij we dus hogere geestelijke problemen hebben aangesneden en uitgediept en daarna zijn we overgegaan naar wat u zou kunnen zeggen: op praktijkvorm. We probeerden de mensen duidelijk te maken hoe je bepaalde dingen zou kunnen doen, hoe je het zou kunnen bekijken en op welke wijze je de meeste kans hebt om juist te handelen.

Reactie: Ja, maar het innerlijk ontwikkelen, waar u toch eerst mee begonnen bent, dat is toch wel op een laag pitje gezet.

Antwoord: Als je een ei in een broeikas legt dan moet je de la openzetten zodra de eieren uitkomen. We hebben iets bereikt. Ik denk dat het de meesten van u ontgaat. Misschien dat er later nog eens iemand is die zegt: hé daar was ook nog eens zo'n Orde der Verdraagzamen en die heeft met die of die beweging samen dat denkbeeld voortdurend gepousseerd en daardoor zijn de mensen anders gaan denken en gaan reageren. In de beginselen staat dat men na een paar jaar rust verder zou gaan op een andere wijze. Dat zouden wij proberen en dat was in een toestand dat de Witte Broederschap nog niet al onze aandacht had opgeëist en na een paar jaar dus verder gaan met een ander medium was inderdaad datgene wat we ons hadden voorgenomen. Maar op het ogenblik werken we zelfs met dit medium alleen in los verband. Met andere woorden: we helpen natuurlijk en we blijven doorkomen en we doen ons best voor u en proberen altijd nog een paar zinnige dingen te zeggen, maar de samenhang en het grote net dat we eens hadden, bestaat in feite niet meer. Omdat die krachten, die aandacht voor andere dingen nodig is.

Vraag: Hebt u eigenlijk een keus moeten doen?

Antwoord: Een keus die ons op persoonlijke basis zelfs geschokt heeft. En als u de banden of verslagen kunt controleren van september van het vorige jaar en daarna dan zult u ontdekken dat wij er zelf ook een beetje van de kaart waren. Want wij hadden daar zo'n lekkere traditie opgebouwd en nu blijkt ineens dat dat allemaal op een zacht pitje moet en laat dat nou maar sudderen want anders kookt daar de zaak over.

Vraag: Wat is nou belangrijker: het innerlijk gebeuren of het wereldgebeuren?

Antwoord: Je kunt het één niet hebben zonder het andere als mens. Als mens is het voor u zo dat het wereldgebeuren het geheel van uw aandacht en van uw milieu als het ware mee bepaalt. Wanneer u innerlijke waarde krijgt, kunt u dat niet veranderen. We moeten dus duidelijk maken wat er in dat milieu en in die ontwikkeling bestaat en dan duidelijk maken hoe u van binnen uit daarop kunt reageren. En daarmee de juiste weg voor uzelf kunt vinden inclusief bewustwording.

Reactie: Ik dacht dat we op de wereld gekomen waren om iets te weten te komen.

Antwoord: Ja, dat "Ken u zelf" gaat eigenlijk iets verder en dat heeft iets te maken met de geestelijke innerlijke wereld en de bewakers van die innerlijke wereld, maar daarvoor bent u eigenlijk niet op aarde. Dat is namelijk iets wat u in de geest in veel vollediger vorm vindt of beleeft. U bent hier om de onvolledigheden, uw onvermogen om bepaalde waarden te herkennen, te reflecteren en ervaringen op te doen in een omgeving die schijnbaar van uw gedachten onafhankelijk is. Ik zeg schijnbaar omdat uw gedachte wel degelijk invloed heeft op het gebeuren, maar niet in zodanige mate dat u dat zult constateren. Wanneer je kinderen wilt leren lezen en schrijven laat je ze toch ook eerst verschillende lijntjes en streepjes tekenen. Dat is een ouderwetse methode, dat geef ik direct toe, maar het is die ouderwetse methode die het leven toepast. Zij leert u de basislijnen door ervaring, door emoties, door gebeuren, waardoor u woorden kunt vormen in de geest. En als u alle woorden kunt vormen in de geest,

kunt u het verhaal van de werkelijkheid van de schepping lezen. Daar komt het eigenlijk op neer. Misschien om duidelijk te maken hoe het is. En naast die schrijfflesjes leest u waarschijnlijk ook voor. U laat dus zien wat er in zit. Dat doen wij dus ook. En zo combineren we dus al die dingen met elkaar opdat u door de ervaring van uw leven geestelijk een grotere wereld kunt beleven. De één heeft natuurlijk een veel moeilijker beleven dan een ander. De één heeft ook in dat leven veel meer beslissingen te nemen dan de ander. Maar die beslissingen op zichzelf zijn weer belangrijk omdat ze met ervaring, met overwegingen, kortom met een bepaling van eigen relatie tot de omwereld te maken hebben. Daardoor kom je dus verder. Het is in het leven helaas zo, dat men op het ogenblik vaak huldigt: geen daden maar woorden. Terwijl men dus veel beter de oude stijl zou kunnen vormen: geen woorden maar daden. Waar de begrippen zijn, moeten ze uitgedrukt worden en niet alleen geformuleerd.

Vraag: Is het, gezien ons kleine aantal, altijd de moeite waard geweest van de tijd aan ons besteed?

Antwoord: O ja, maar u vergeet één ding. Wanneer u hier iets hebt geleerd of bepaalde gedachten hebt, dan gaat u automatisch hiermee in uw leven iets doen. En hierdoor beïnvloedt u een ander en dan krijg je dus een soort domino-effect heet dat tegenwoordig en zo verandert een klein beetje, maar op den duur zijn er tienduizend mensen die daardoor veranderen.

Vraag: Er ligt dus wel een taak voor ons.

Antwoord: Dat is geen taak, dat is gewoon een deel van uw wezen, omdat een mens niet kan bestaan met een verandering van bewustzijn, zonder gelijktijdig dit veranderde bewustzijn in zijn reacties, eventueel in zijn woorden, aan anderen over te dragen. En zo de ander stimuleert om op hun eigen wijze eveneens na te denken en eventueel anders te gaan handelen.

Vraag: Geldt dat alleen voor mensen?

Antwoord: Aangezien u leeft in een menselijke maatschappij, is dit juist. Wanneer we echter zeggen dat elke verandering van bewustzijn van elke soort bij één individu hoort tot een grote reeks veranderingen in het gedrag van alle individuen die bij de groep behoren, dan is dat volkomen juist. Om u een voorbeeld te geven. Daar komt een aap op een idee dat voor een bepaald voedsel het even in zeewater wassen veel lekkerder is. Dat is in de buurt van Japan gebeurd en al die apen die spoelen nou lekker hun voedsel in zee af. Ook als je ze een banaan geeft. Eerst even in het zoute water, goed gepekeld.

Vraag: Ik bedoel eigenlijk of het in uw wereld net zo werkte.

Antwoord: Dat neem ik aan, ofschoon ik dat niet met zekerheid kan zeggen omdat ónze wereld bepaald wordt door ons bewustzijn. Wat ik denk, is mijn werkelijkheid. En er zijn veel minder factoren dan in het stoffelijk bestaan die die werkelijkheid als het ware testen, dit werkelijkheidsbegrip op de proef stellen. Maar ik neem aan dat wanneer ik contact heb met een bepaalde entiteit die meer weet dan ik en ik neem daar iets van op, niet het hele begrip maar bepaalde delen ervan, ik daardoor toch zelf ga combineren tot een verrijking van mijn bewustzijn.

Vraag: Is het dan ook mogelijk dat entiteiten die ervaringen op gedaan hebben in andere werelden ons kunnen helpen?

Antwoord: Ja, als ze uit een andere wereld komen dan hebben ze zeer waarschijnlijk een andere opvatting over de samenhang die er tussen de individuen moet bestaan.

Reactie: Maar het kan wel helpen met het werk van sommigen momenten misschien.

Antwoord: Dergelijke dingen worden soms wel eens gebruikt, maar over het algemeen moet je toch een gemeenschap een eigen groei laten ervaren. De enige manier is waarop het geheel van zo'n soort, van zo'n ras dus zich bewust kan worden van zijn fouten en zijn mogelijkheden. Dit is erg belangrijk omdat daaruit weer de gevoelsrelatie met het gebeuren wordt bepaald en daardoor het geheel van de bewustwordingsmogelijkheid.

Reactie: Dat houdt in dat in groeperingen zoals de ODV, voornamelijk entiteiten zitten die hun ervaringen opgedaan hebben op aarde.

Antwoord: De sprekers zijn dat gegarandeerd altijd. Daarboven zijn er een aantal die niet de menselijke ontwikkeling op aarde hebben meegemaakt, maar die dus een bewustzijn hebben dat wel past in de ODV, maar voor wie het uitdrukken van de feiten veel minder belangrijk is geworden omdat ze één geheel zien. En dat geheel voor ons wel openbaren maar wij moeten het dan weer toepasselijk maken voor de beperkte begrippen waar wij mee werken en eventueel het gebruiken om de tegenstellingen waar we mee zitten te overbruggen of van aard te veranderen.

Vraag: Ik wou nog één ding vragen. Ik zal de verkeerde woorden gebruiken, maar u begrijpt wat ik bedoel. Aan uw kant worden de bewustzijnsvormen het denken voor u de waarheid. Licht dat niet hier voor ons net zo?

Antwoord: Ja natuurlijk. Verschil is er natuurlijk wel. U ziet de aarde zoals u hem ziet. Maar die aarde kent bepaalde dingen. Om een heel eenvoudig ding te noemen: u kunt wel denken aan vliegen, maar u zult dan altijd de zwaartekracht moeten overwinnen, dat kunt u nooit op eigen kracht doen, daar heeft de menselijke balans het vermogen niet toe. Dus er zijn feiten waarin u zich moet voegen. Of u moet naar een weg zoeken om de waarde van die feiten te veranderen, eventueel door het gebruik van hulpmiddelen. Als u geconfronteerd wordt met wetmatigheden die voor u gelden, ofschoon ze kosmisch of geestelijk van weinig of geen betekenis zijn.

Vraag: Geldt dat aan uw kant ook niet?

Antwoord: Dat ligt eraan aan welke kant je je bevindt. Als je bij voorbeeld Zomerland hebt dan kun je zeggen dat er een groot aantal begrenzingspunten zijn van je mogelijkheden, maar je kunt daar niet buiten gaan. Het enige, u kunt het proberen, maar wij kunnen het niet proberen omdat het door onze geaardheid ons onmogelijk wordt gemaakt. Wij voelen een grens en dat is een afsluiting. Daarbuiten zijn we stom, blind, doof, alles wat u maar wilt, we zijn er niet als we erbuiten willen gaan. Bij u is het mogelijk om buiten datgene te gaan wat u als zekerheid en werkelijkheid beschouwt en geconfronteerd te worden met fenomenen tot u zegt: hé, dat is iets anders, dat kun je niet definiëren, maar het behoort tot wetmatigheden die niet de basis vormen van uw stoffelijk bestaan. Is het voldoende?

Vraag: Kunt u mij zeggen hoe een vliegtuig vliegt?

Antwoord: Wel een vliegtuig kan vliegen op verschillende manieren. Hetgeen u gebruikt is in feite alleen een kwestie van luchtverplaatsing. Lichter dan lucht door in feite een lichtere samenstelling als vulling in een ballon te gebruiken, zwaarder dan lucht door pressie van welke aard dan ook, meestal door beweging een verdichting van de luchtlaag onder de vleugel tot stand te brengen en wanneer men een goed vliegtuig heeft, gelijktijdig daarboven een werveling te veroorzaken waardoor in feite de lucht daarboven iets ijler is. Dat is dus wat u normaal gebruikt. Maar u zou het ook kunnen gebruiken een éénpolig magneet. Dan zou u daardoor afstotings- of reguleerbaar afstotingseffect kunnen veroorzaken, waardoor massa wordt verheven boven de aarde. U zou daarnaast kunnen werken met geestelijke krachten, bestaat ook wel degelijk, dan zou u in staat zijn om uzelf te leviteren zoals dat heet. Maar wanneer u zelf kunt leviteren en anderen zouden dat ook kunnen, lijkt het me eenvoudiger om gezamenlijk te leviteren en daarbij een zeker hoog voertuig te gebruiken waar u allemaal in past. Dan is het bovendien mogelijk om u zodanige gestalte te geven dat u daardoor met minder luchtweerstand rekening houdende, dus minder last van de wind maar aan een grotere snelheid u zou kunnen verplaatsen. Dergelijke voertuigen hebben op aarde bestaan.

Vraag: Een paar jaar geleden hebt u gesproken over Victor Alamenkoff (?) in Rusland die daar een belangrijke functie heeft en een vrij hoog bewustzijn. Kan hij invloed uitoefenen en zit hij achter wat nu in Rusland gebeurt?

Antwoord: Dat is mij niet bekend en ik beschik momenteel ook niet over de kanalen om mij te helpen.

U begrijpt wel dat wij zo langzamerhand naar het einde toelopen van deze gezellige en gevarieerde tussen historie en op hysterie balancerende reeks van vragen. Ja, de hysterie ligt niet bij u, die zal misschien bij mij liggen. U bent heel rationeel geweest met uw vraagstelling.

En ik heb geprobeerd u rationeel te antwoorden op vragen die rationeel niet te beantwoorden zijn en dat is het moeilijkste. Vandaar de hysterie. Overigens hysterie is niet alleen maar een bepaalde drift hoor, het is gewoon een toestand van emotionele dominantie, waarbij de redelijkheid in feite door gevoelens gedomineerd en gericht wordt, dan weet u dat ook meteen. Ja, iemand reageerde daar zo gek op, dat moet je dan toch even duidelijk maken.

Ik zou zeggen, het wordt tijd om af te sluiten. Als er nog vragen zijn, zal ik er nog twee beantwoorden, anders maak ik slot. Dan heeft onze vriend hier bepaalde verlangens voor het slot. Hoe was het ook weer?

HET SCHONE WOORD

Voorstel: Laat de kracht van u uitgaan.

Antwoord: Ja, als je daarover wilt mediteren moet je eerst even rustig zijn.

Laat de kracht van mij uitgaan.

In mij is de kracht. Ik ken haar niet, ik zie haar niet, maar in mij is de kracht.

In mij is een kern van leven die meer is dan stoffelijk leven.

In mij is een verbondenheid met dingen die ik nog niet bewust ken.

In mij is een levende werkelijkheid en deze noem ik kracht.

Maar werkelijkheid die in mij is, heeft pas betekenis als zij buiten mij bestaat.

Laat de kracht van u uitgaan.

In mij is het leven.

Maar het leven heeft pas betekenis als het ook buiten mij kenbaar geleefd wordt.

Laat de kracht van u uitgaan.

Mijn wezen kan met gebaar of alleen met voorstelling en wil de kracht zien, als iets dat buiten mij bestaat en in mij moet zij bestaan, anders kán zij niet buiten mij zijn.

Maar als zij buiten mij bestaat dan kan ik haar zenden.

Opdat degenen die zwak zijn, sterker worden,

opdat degenen die twijfelen zekerheid vinden.

Laat de kracht van u uitgaan.

Bepaal niet het lot van een ander door de kracht, maar geef hem de kracht om zichzelf te bepalen.

Schenk niet anderen de kracht gewoon maar, laat ze deel zijn van de kracht die in u woont.

Opdat zij meer zichzelf wordende,

ook meer beseffen hoe de kracht in hen leeft en bestaat.

En ook voor hen het woord gaat klinken:

laat de kracht van u uitgaan!

In mij is de kracht, soms als een verblindend Licht, sterker dan de Zon,

soms is het als een wervelend gevoel met regenboogkleuren,

soms is het een niet kenbaar punt in mijzelf

dat als een duisternis wordt gezien

en toch vaak uit zichzelf krachten uitstuurt,

maar die hoe dan ook bezielen, beroeren en door mij werken kunnen.

In mij leeft de kracht.

De kracht die in mij leeft, is sterk.

Wanneer ik de kracht taken opdraag, beperk ik haar.

Wanneer ik haar wezen aanvaard,

haar wezen in mijzelf laat werken en doortrillen,

dan voel ik dat die kracht aanwezig is, dan weet ik dat zij werkt.

Maar wanneer ik voel dat de kracht in mij werkt,

mag ik ze niet in mijzelf besloten houden.

Laat de kracht van u uitgaan.
Wees licht als deel van het Licht.
In ons misschien iets van de eeuwige zon.
Laten wij dan als lichtstralen rond ons de deelbaarheid uitbrengen.
De kracht die in ons leeft.
Laat de kracht van u uitgaan.
Besef die kracht die in u is.
Weet dat die kracht meer kan dan alle mensen.
Besef dat die kracht alles kan volbrengen
wat mensen zich voorstellen en meer,
maar besef ook dat die in u alleen kan werken door wat gij zijt.
Daarom zeg ik: laat de kracht van u uitgaan.
Laat uw wezen zich verenigen met al datgene buiten u
dat wordt versmolten met de totaliteit en daarin zijn vervulling vindt.

Laat de kracht van u uitgaan,
dat de wereld in u en buiten u versmelten
en één worden tot de tijd vergaan is,
tot ruimte niet meer omschrijfbaar is en overblijft
het Zijn als deel van de kracht, als uiting van de kracht,
ja, als de kracht zelf.
Laat de kracht van u uitgaan.

Is dit een meditatie, een overweging? Het is meer en minder. Het is een besef zó groot, dat het niet meer verwoordbaar is. Het is een emotie zo omvattend dat zij niet uit te drukken is. Maar het is zeker ook een aandoening van wat er in u bestaat. Daarom heb ik dit onderwerp aanvaard als meditatie.

Laat de kracht van u uitgaan. Je moet voelen dat je deel bent van de kracht en dan werkt ze ook door u. Je moet aanvaarden dat de kracht in je schuilt, maar ook weten dat zij alleen betekenis krijgt wanneer ze door jou kenbaar en werkzaam wordt, hoe dan ook.

Eeuwig is de kracht, eeuwig is het wezen, waaruit de kracht is voortgekomen en bestaat. Eeuwig is de kracht die in mij leeft, hoewel mijn vormen voortdurend veranderen. De kracht is er opdat er een band wordt gevlochten tussen de bron van alle kracht en mijzelf. Uzelf. Het is daarom dat wij aan het eind van deze avond toch nog een keer mogen zeggen: wordt u bewust van de kracht die in u slaapt. Wek haar en laat haar van u uitgaan. Dat u zó, eeuwiger wordend, beter beseft wat tijdelijk zijn is en voortbrengt. Want uit de delen bestaat het geheel. Het geheel, dat onkenbaar is, maar dat in de delen zijn wezen uitdrukt. Wij, delen van het geheel, drukken uit wat daarvan in ons bestaat. Daarom terecht wordt gezegd: laat de kracht van u uitgaan, opdat we niet blind worden voor het Licht dat in ons leeft.

Daar wou ik het bij laten. Ja, wie tevreden is wens ik toe dat die tevredenheid zich om kan zetten in iets wat innerlijk beleefbaar en eventueel uitstraalbaar is. En aan wie het weinig heeft gezegd: u bent deel van de kracht en zult het eens ontdekken. Gaat heen in vrede. Wees gelukkig zoals de mensen zeggen en wees sterk. Als u gelooft in de kracht in uzelf, zult ge sterk zijn. Het is alleen uit die kracht dat uw bestaan meer betekenis en zin krijgt dan anders bij mensen mogelijk is.

Goedenavond allemaal, goede huisgang en gezegende nachtrust.
Bovenal innerlijke vrede, de gloed van kracht in u, opdat uw leven lichter en bewuster mag worden.